

-**-

Sentència 14-00 DE 2 DE JUNY DE 2000

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que el dia 20 de gener de l'any 2000, Domènech E.B. va presentar al Tribunal de Corts escrit demanant la cancel·lació d'antecedents penals, el qual va ésser condemnat per sentència de data 24 d'abril de 1992, recaiguda en la causa núm. 19-ED/92; aquesta sentència el condemnava a dos anys i mig de presó condicional pel delictes major de robatori.

Per Aute de 25 de gener d'enguany, el Tribunal de Corts decideix no donar lloc a la petició formulada per no reunir els requisits establerts segons l'article 63.2 i .3 del Codi Penal.

II.-RESULTANT: que en el seu recurs contra aquest Aute, l'advocat defensor observa que el criteri que hauria d'observar-se per seguir el còmput establert de l'article 63.2 del codi Penal n(termini de 10 anys per les penes de presó de sis o més anys) és el temps de pena imposada, és a dir en aquest cas dos anys i mig i no el temps màxim de pena imponible.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri fiscal s'oposa al recurs basant-se en els requisits de l'article esmentat.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: l'article 62 organitza un règim de rehabilitació legal, segons el qual, les persones condemnades obtindran d'ofici el benefici de la rehabilitació pel transcurs de 20 anys sense que el condemnat hagi reincidit. De tota manera l'article 63 instaura un règim de rehabilitació judicial per anticipació formulant tres requisits:

1) l'haver satisfet en la mesura del que sigui possible la responsabilitat civil dimanant del delictes i les despeses processals.

2) de termini, variable segons les penes.

3) de no haver comès cap delictes dolós i d'haver observat bona conducta durant el període corresponent.

En fi l'article 64 preveu que els terminis esmentats es computaran a partir de la data d'extinció de la pena.

II.-CONSIDERANT: que el termini previst per l'article 63.2 és de 10 anys per a les penes de presó de sis o més anys, el de 5 anys per a la resta de penes de presó per delictes majors dolosos; i de 3 anys per a les penes de presó per delictes major culposos, per delictes menors i qualsevol altra pena no privativa de llibertat i de dos anys per les penes de contravencions penals.

III.-CONSIDERANT: la interpretació que fa la defensa quan considera que el criteri és el de la pena imposada i no de la pena màxima aplicable, és amb evidència més favorable al sentenciat. Però la "*ratio legis*", així com el dret comparat condueix a considerar que el criteri no és el de la pena imposada sinó el de la pena aplicable.

En efecte si la pena efectiva és el criteri de l'article 64 del Codi Penal per la computació, el criteri de l'article 63.2 pren en consideració la gravetat de la pena encorreguda per tenir en compte els tipus d'infracció. Per exemple, a França, el termini és de 5 anys per les penes criminals, tres anys per les penes de delictes, un any per les penes de contravencions penals. Al Principat d'Andorra l'esquema és el mateix i la única diferència és que no existeix distinció entre els delictes majors; per això el legislador va distingir a l'interior d'aquesta categoria molt ampla, segons el caràcter dolós o culpós i segons la pena encorreguda, introduint d'aquesta manera una jerarquia entre els delictes majors o dolosos que tenen una repercussió social molt variable.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Domènech E.B.

2.-Confirmar íntegrament l'Aute dictat pel Tribunal de Corts en data 25 de gener d'enguany en la causa núm. 19-ED/92.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les costes processals devengades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.